

Aikido - mírné umění

by WF

Podstata všech bojových umění, všech jevů i vesmíru je stejná. Na jejich pozadí je stejný model, který se ve východní kosmologii různě nazývá. Určitá nedostatečnost našeho západního myšlení a tím i jazyka, způsobuje jisté potíže v definování něčeho takového, neboť použití nějakého západního názvu je zatížené různými předsudky.

Žijeme totiž v kulturním prostředí, které nás záměrně deformuje. Využívá síly naší nevědomosti a přirozenosti k průmyslovým účelům. Nedivme se potom, že o něčem nemusíme mít vůbec žádné ponětí, dokud tvrdě nenarazíme.

Tvrzení o stejné podstatě všech jevů, neuvádím proto, že se dnes něco podobného všude možně píše, takže většina autorů používá nevlastních vyjádření a slov jako cizího peří, ale proto, aby upozornil na potřebu jejího bezprostředního vnímání. Jedním z takových způsobů, který jej rozvíjí, může být trénink v bojových uměních.

Mnohem lepší, než název "bojové umění" by byl název "mírné umění", neboť vyjadřuje lépe podstatu umění války (míru). Z míru totiž válka vzniká, v něm trvá a končí. Náš západní podprahový náhled je opačný. Považujeme za prvotní věčnou válku a její dočasné ustálení za protivný mír. Nemůžeme jinak, neboť své unášení na obvodě dějin či vesmíru považujeme za nehybný konstantní stav.

Pro nás se stále točí Slunce kolem Země nebo naopak, a nejsme schopni pochopit, že oba výsledky pozorování jsou svým způsobem platné. Zastánce jiného, než oficiálně platného, názoru (propagandy) upálíme. Nejde nám o poznání, ale o moc a požitky.

Použití výraz "mírné umění" dnes přináší riziko posměchu, od těch, kteří mají strach a zakrývají jej hrubostí a agresivitou. Mírnost sama o sobě neznamená, že nemá k dispozici razantní prostředky. Spíše naopak ovládá svůj opačný extrém. Podívejme se například na smrt, jak je velice jemná, a nejjemnější ze všeho, ale jakým brutálním způsobem dokáže potvrdit své definitivní vítězství. Nikdo ji neporazí.

Uprostřed středu tornáda nezaznamenáváme žádný pohyb, avšak na jeho periferii dosahuje obvodová energie šílených rychlostí.

V našem kulturním prostředí se stalo normou zbavování se strachu jeho zakrýváním egoizmem. Toleranci většího sobce slabším nazýváme morálkou. Sebejistí hrdinové obdivovaní bojácným davem spolu okázale soupeří, aby dokázali sobě i světu, že se strachu nebojí. Zapomínají, že jsou hnáni nepřítelem, na kterého se bojí být jenom pomyslet, natož, aby mu pohlédli do tváře. Horší, než strach, je strach ze strachu. Samotné obávané nebezpečí může být nakonec úlevou.

Jsme záměrně vychovávaní, abychom byli prostými reflexními zvířátky, která se zaleknou a poslouchají již jenom při zdání strachu ze strachu ze strachu ze strachu....ze strachu. Největší zbabělci na našem strachu vytvářejí svoje falešné životní jistoty (majetek, moc, sebevědomí atd.), které ji smrt stejně sebere.

Složitě řetězce pečlivě vytvořených podmíněných reflexů ovládají naši mysl i tělo a činí z nás strojové automaty pro průmyslové budování blahobytu na Zemi. Jeho názvy se mění, ale podstata té šílené a pekelné myšlenky zůstává tisíce let stejná. Vzniká z toho neudržitelný stav. Tonoucí se starý věk se stébla chytá.

Každý čin na zlepšení ráje, je krokem k peklu. Pozemský ráj není úplně šťastné místo. Příroda je krutá, zvláště pokud máte tělo, které je výživou závislé na smrti jiných tvorů. Kdo požívá druhé je požíván. Cesta

ke hrubosti a zhmotnění není příliš rozumná. Velmi staré záznamy uvádějí, že situace lidstva bývala diametrálně jiná.

Aikido je jedním z krásných mírných umění, nebo lépe řečeno, je jedním ze způsobů mírného umění. Jeho přáteli jsou jemnost, strach a smrt. Každý dobrý trénink je milým dostaveníčkem se strachem a smrtí. A také pochopitelně s mnoha dobrými i horšími přáteli.

Abyste mohli trénink aikido provádět, musíte se osvobodit z okovů společnosti, režimu, a předsudků strachu a smrti. Musíte přestat uznávat za nejvyšší princip agresivitu a hrubost (hmotu). Pak zjistíte, že jste předtím žili (snili) v bludu, a že skutečná realita není vůbec taková, jakou se vám ji snažilo naše "kulturní" prostředí podvrhnout.

Napsal jsem záměrně slovo "kulturní" v uvozovkách, protože naše prostředí není v žádném případě nijak kulturní, ani harmonické, byť je vědeckotechnicky vyspělé. Válka na život a na smrt se dnes vede jinými a mnohem sofistikovanějšími, bolestivějšími a účinnějšími způsoby. Není to již hlavně válka tělesná, protože tělo má již nepřítel dávno k dispozici, ale duševní (psychologická).

Za staré války se prolévala krev intenzivně a krátkou dobu. Moderní způsoby psychologické manipulace umožňují vytrvale sát z lidstva krev mnohonásobně více a navíc je to zakýváno ušlechtilými ideály konzumu, humanity, vědy, demokracie, blahobytu aj.

Podstatou války jsou v našem prostoru vesmírné procesy gravitace - manifestace energie na formu (hmotu) a její zpětná anihilace. A skutečně, při tréninku bojových i jiných sportů se setkáváme obvykle pouze neuvědomělou snahou zvěčnit sebe v mrtvý obraz (hmotu). Boj o místo na slunci mění živou přírodu nadanou vitalitou a ryzí energií v poušť a kámen. Ti, kteří jsou tím zhmotňováním tak posedlí, již dávno ztratili schopnost uvědomovat si své unášení destruktivním vesmírným procesem.

V aikido, ale i v jiných východních disciplínách (např. čínský chi kung, joga), se však ještě setkáváme i s uváděním opačného procesu vesmírné gravitace a entropie, který uzavírá tzv. nebeský okruh (vesmírný cyklus). V pojetí naší západní kosmologie a fyziky se jedná o existenci vesmíru vymezenou velkým třeskem a velkým krachem. Mírné ozvy něčeho podobného jako je nebeský cyklus nacházíme i v západním náboženství, ale před laiky jsou dost nezřetelné v jeho zaprášené byrokratické budově.

Děti západního náboženství jsou ekonomika, věda, technika a jiné obory, jejichž pravým účelem je ovládnutí lidského vědomí - industrializace života, výtěžnost, moc a zevní blahobyt (pochopitelně jen těch nejzákladnějších a největších sobců, kteří jsou nevratně vtahováni do "černé díry kosmu"). V případě naší kultury se tedy jedná jen o obyčejné nejapné barbarství, dekadentní podléhání gravitačním procesům (entropii a rozkladu), nevědomost a především o masivní přípravu na školení od toho nejlepšího učitele na světě, kterým je utrpení.

Nic lepšího pro naši kulturu, společnost i pro sebe nemůžeme učinit, než když budeme studovat situaci, v jaké se nacházíme, hledat z ní konstruktivní východiska a v souladu s univerzálním koloběhem pracovat na všeobecném zlepšení situace a osvobození. Můžeme prozatím podmíněně akceptovat západní soutěžní pojetí sportu, ale jen do určité míry jako zkušenostní základ a přípravu na vyšší pojetí tréninku, které například nabízí cvičení aikido.

Společnou podstatu všech jevů (mír) náš západní způsob myšlení, tréninku, soutěžení a kultury nenachází, najít nemůže a najít nechce. Musel by se obrátit, odříkat si a hledat jinde. Svoji existenci jsme založili na destrukci. Nesoutěžní zájem o východní bojová umění ukazuje, že počty konzumním průmyslem znechucených lidí a obrácených zájemců pomalu narůstají. Je to pozitivní jev a doufejme, že nebude ušlapán slony v porcelánu.

Na tréninku aikido vás nečekají žádné zázraky. Nebo možná ano. Budete však spíše potřebovat hodně nadhledu a smyslu pro humor, neboť při jeho tréninku se setkáváte také se svojí nedostatečností a nutností

toho, abyste se s ní potýkali a zlepšovali tak svoji psychosomatickou kondici. A to bez ohledu na osobní úspěch, čas a prostor - bez doufání v budoucí návratnost vložených investic a s postojem daru či oběti realitě i dalším generacím bez vyhlídky na nějaký vděk.

Máme až příliš moc bojových umění a sportů, které si zakládají na své výjimečnosti, zvláštnosti, jedinečnosti, skvělosti a jiných diferenciacích a rozkladných vlastnostech. Aikido je jedním z těch mírných umění, která nacházejí společnou podstatu i s jinými druhy umění.

Máme zatím málo takových způsobů tréninku, které dokáží najít společnou řeč a chápou, že např. aikido, judo, karate, kendo, iado, jiu-jitsu a všechny jiné druhy tréninku mají společnou podstatu - na jejímž základě mohou navíc jejich vyznavači společně dokonce i cvičit a trénovat.

(Se svolením autora převzato ze zahraničních materiálů. Autor působí několik desetiletí jako trenér karate.)